

ТОНГЮЛАУЗИ

Ўзбекистон болалари ва ўсмирларининг газетаси

Газета 1929 йил 1 августдан чиқа бошлаган

№ 84 (6826)
1997 йил 29 октябрь чоршанба

Сотувда эркин
нархда

Битирувчи синф бўлганимиз учунми, мактабимиздаги тантанали кечалар, турли тадбирлар асосан зиммамизга тушади. Доирани қойиллатиб чаладиган синфдошимиз Камолиддин Абдуллахужаев мусиқа саҳналарига жавобгар. Мен эса доимо бошловчи булиб кечаларни файзли ўтказишга ўз ҳиссамни қўшаётганимдан хурсандман. Мана, куни кеча мактабда тил байрами булиб ўтди. Бозлангич синфлардан 3-«А» синф ўкувчилари байрамни очиқ тарбиявий соат тарзи-

Мустақиллик шарофати билан юртимиз чарм тўп усталири бу йил илк бор жаҳон чемпионатининг саралаш учрашувларида қатнашиш баҳтига мусассар бўлдилар. Албатта, тўп—юмалоқ деганларидай, ҳалқаро майдонда ҳали катта тажрибага эга бўлмаган юртдошларимизга биринчи уринишда Франция тупроғида келаси ўили утадиган жаҳон чемпионатида иштирок этиш насиб этмади. Бироқ, Осиё қитъясининг энг кучли жамоалари билан бўлган беллашувларда футболчиларимиз тобланиб, озми-кўпми ҳалқаро мусобақалар тажрибасига эга бўлишди. Айниқса, ўтган шанба куни «Пахтакор» марказий ўйингоҳида Қозогистон терма жамоаси билан бўлган саралаш учрашувлари мамлакатимиз футбол ишибозларини беҳад хурсанд қилди.

Бу гал ҳам ҳар доимигидай «Пахтакор» стадиони байрамона тус олди. Айниқса, миллий мусиқа асбобларимиз — карнай ва сурнай садоларидан руҳланган етакчи чарм тўп усталаримиз

ҚЎРГОНИМ — ОНА ТИЛИМ

да ўтказиши. Биз, юқори синф ўкувчилари эса уни мактаб саҳнасида театрлаштирилган ҳолда ташкилладик. Томоша матнини устозимиз Матлуба Комилова ёзиг бердилар. Байрам дарсдан сунг ўтказилган бўлса ҳам зал болалар билан лиқ тўлди. Кечага рус, қозоқ, турк, инглиз, немис дустларимиз ҳам ташриф буюриши. Мехмонларимиз

уз тилларида мустақил Узбекистонимиз ҳалқини тил байрами билан қутлаши. «Мехмон»лар табригини синфдошларимиз Назокат Муминова, Моҳира Одилова, Хуршида Камолова, Гулчехра Чутбоевалар қойилмақом килиб адо этиши.

Кечага сунгидаги журналистлар, актёрлар ва дикторлар нутқида учраб турди-

ган байзи нуқсонларни кўрсатувчи «Сотти Соттиевич билан интервью» деган ҳазил лавҳамиз ҳаммага манзур бўлди.

Байрамимизга ўкувчилар тайёрлаган куй ва қўшиклар файз киритди.

Қонунда қуриқланган
қўргоним она тилим,
Мангулик йўлларida
сарбоним она тилим!

**Камола
МИРЖАЛОЛОВА,
Тошкентдаги 268-
мактаб ўкувчиси**

КАРНАЙ - СУРНАЙ МАДАДИМИ, Е...

раҳнамолигида майдонга тушди. Тұхтовсиз ҳужумлар тез орада уз самарасини берди. Учрашувнинг йигирманчи дақиқасида энг сермахсул ўйинчимиз Игорь Шк-

фақ бўлди. Игорь дарвозабон билан яккама-якка чиққанида барча ишқибозлар унинг учинчи гол киритишни кутишганди, бироқ бу гал омад кулиб боқмади. Би-

гал ўзларининг Осиё ўйинлари голиби деган номларини сақлаб қолиш учун бор кучграйтларини сарфлайдилар.

Дилшод ИСРОИЛОВ

Искандар РАҲМОН

МАШРАБ АМАКИМ, МИРШАБ АМАКИМ!

Оқ ялтироқ камари
Елка оша белида.
Узун ола таёғи
Енбошида, қўлида.

Оқ йўл тилар ҳаммага,
Ҳаракатни кузатар.
Қоидани бузса ким,
Хуштак чалар, тузатар.

НАҚОРАТ:
Булсин омон бу жасур
Инсон — Машраб
амаким!
Элимиз тинчлигига,
Посбон миршаб амаким!

Қишин-эзин, куну тун
У измида ҳушердир.
Юрт тинчлиги йулида
Доим ҳушер, тайёрдир!

Катта бўлсан албаттә,
Мен ҳам пособон
буламан!
Уз элимга муносаб,
Жасур углон бўламан!
НАҚОРАТ:
Булсин омон бу жасур
Инсон — Машраб
амаким!
Элимиз тинчлигига,
Посбон, миршаб
амаким!

КУЛЛОВ

60 ЁШИНГИЗ БИЛАН!

ОМОН МУХТОР

ХУМ ИЧИДАГИ ОДАМ

Бу воқеани айтаман-ку, ишонмайсиз-да:

Ақлимни таниб-танимаган пайтим. Тахминан турт ёшлардаман. Укам Ҳабибжон икки ёшларда.

Ошконамизда ерга бўзигача кумилган каттакон хум бор. Ёзда сувга тулдирилади. Сув зарур булмаганида, бўм-буш ҳам тураверади.

Бир куни ўйда катталар йўқ, ҳовлида уқам билан ўйнастиди, негадир ошхонага кирдим. Хумга кўзим тушди-ю, қотиб қолдим. Бирор хум ишида, бошини хумдан чиқариб утиради.

Уруш энди тугаган, Шаҳарда угри, қочок, ҳар хил шубҳали одам учрайди! Лекин мен бунга кейинроқ тушунаман. Ушанда эса ажабландим, холос... Бояги одам бошини тортиди. Мен бироз яқинлашиб, хумнинг ичига қарагим келди. Шу паллада, назаримда, укам мени чақириди! Ва шу палла, мени қандайдир қўркув босди!

Болаликка сафар

Орқамга қайтиб, Ҳабибжонни қўлидан тутдим-да, кучага етакладим. Биз тор кучадан катта йулга қараб кета-босладик. Катта йулга еттанимизда, қаёвандир ҳаллослаб дадам келиб қолди.

Хум ичидаги одам эсимдан чиқкан эди. Ўйда отам, онам, ўкувчи, ишчи опаларим — ҳамма туплангач, анчадан сунг, улоп этиб куз одимда жонланди. Бу кунги кўрган-кечиргандаримни катталарга тушунтирган бўлдим.

Кеч кира бошлаган эди. Лампа-чироқни ёқиб, ҳамма ошхонага ёширилди. Бирма-бир хум ичига қарапади.

Катталар менга, шунчаки күзинга қўрингандир, деб қуя-қолиши...

Мана, орадан узоқ йиллар ўтди.

Баъзан бу воқеани эслаб, мен укам билан уша куни нега тор кучадан катта йулга қараб кета-босладиги тўгрисида кўпроқ ўйлайман. Бунга менинг қўрқаним сабабиди? ! Балки, шундайдир. Балки, бошқача. Биз уша куни илк бора торгина ҳовлига сигмагандирмиз? !

Буюк бир шоир: «Менга жаҳон сигади, мен жаҳонга сигмасман!» — деган экан. Кенгликларига интилиш, кенгликларни қўмсанш — инсонга, айниқса, ёзувчига хос. Жаҳонга сигмаслик туйгуси бўлмаса, асар ёзиш қийин.

Сизни хум ичидаги одам булишдан Худо асрасин!

Омон Мухторининг «Қўли ети, оғи олти» номли эртаги билан газетамизнинг навбатдаги сонида танинласиз.

Шу кунларда таҳририя-тимизга жуда кўплаб мактублар келмоқда. Уларнинг кўпчилигига ўз газетамиз ҳақида фикрлар байён қилинган. Мана, улар:

«Мен она тили ва адабиёти фанларидан дарс бераман. Ҳар дарсда ўқувчила-

Беминнат кўмакчимиз

рим «Тонг юлдузи» саҳифаларида ўқиган топишмоқ, бир-биридан қизиқ жажжи ҳикоячаларни биргалашиб ўртоқлашадилар. Айни кунларда бериб борилаётган «Буш утирма» саҳифасида болалар ҳукмига ҳавола этилаётган турли хил шартлар ўқувчиларимизни янада изланишга жалб қилаёттир. Мен бугун beminnat kumakchimiz «Тонг юлдузи»га миннадорчилигимни етказиш билан бирга бизнинг 9-«Д» синф ўқувчилари ўз газеталарига ёспасига обуна бўлганликларини билдириш мақсадида қўлимга қалам олдим...»

**Бухоро вилояти
Фиждувон туманидаги
16-мактаб ўқитувчиси
Замира ТОЛИБОВА**

«Хурматли «Тонг юлдузи», биз сенинг ҳар бир сонинг келишини орзиқиб кутамиш. Авваллари ижодкор тенгдошларимиз шеър ва ҳикояларидан тез-тез бериб борадинг. «Зирағча» саҳифангни ҳам эътибор билан ўқирдик. Ҳозир ҳам ҳар бир мақолаларингни ўқисак, дилимиз яйрайди. Лекин биз газетада

«ТАНИШТИРУВ»

рукни бўлишини жуда ҳам хоҳдаймиз...»

**Наманган вилояти
Чорток тумани Алихон
кишлогидаги 18-мактаб
ӯқувчилари Баҳриддин
АБДУРАҲМОНОВ ва
Муножат
МУТАВАЛЛИЕВАлар**

Кўпчилик қизларимиз касб ҳақида гап кетганда ўқитувчи, чевар ёки бўлмаса шифокорликни танлашади. Суратда машина рулини меҳр билан бошқарив турган дугонангиз Шоҳида эса «Автомобилчи бўламан», деб дадил жавоб беради.

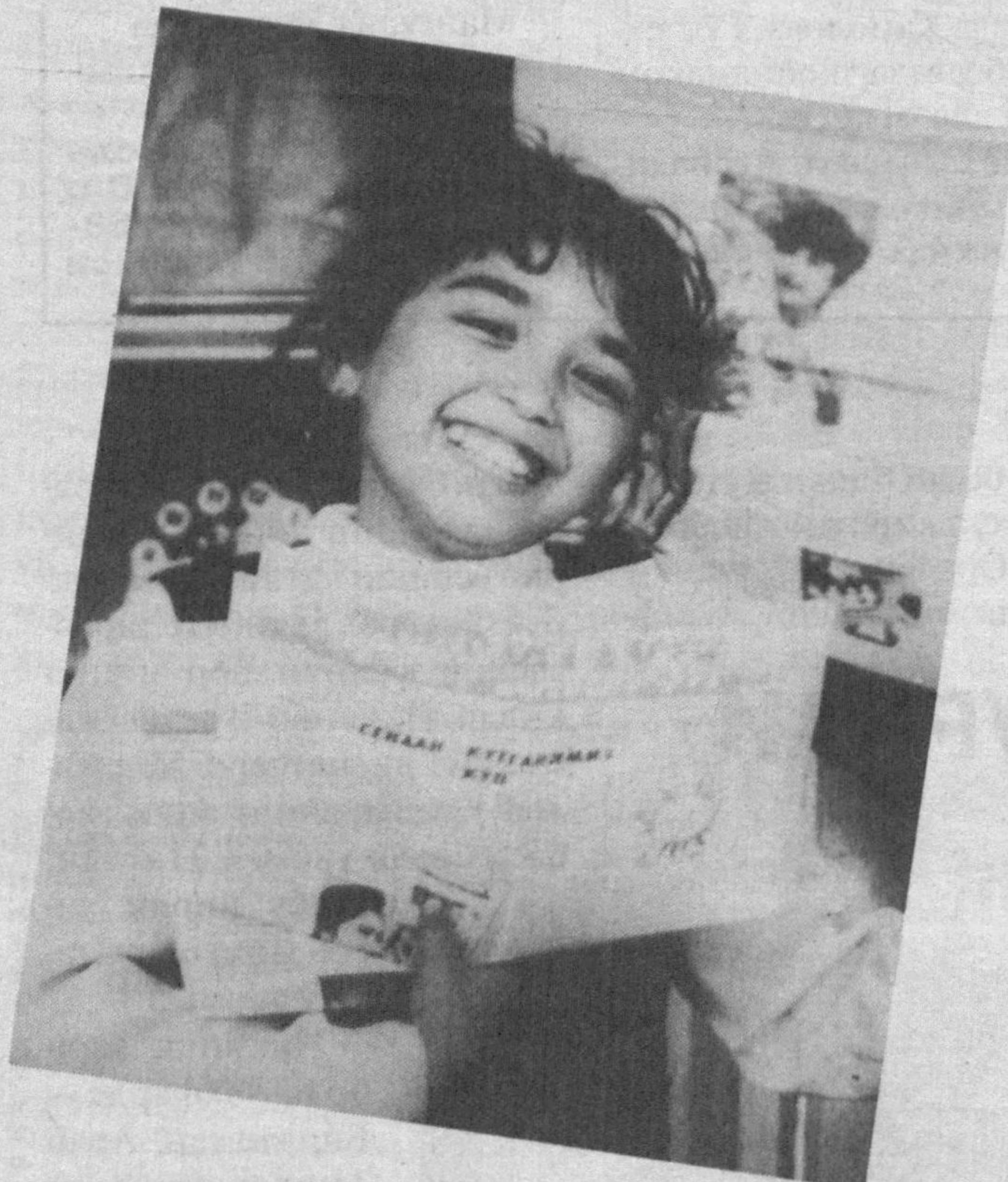
Шоҳида Тўлаганова Тошкентдаги 312-мактабнинг 9-синф ўқувчиси. У А. Икромов туманидаги ўқувчилар техник ижодиёт марказининг фаол иштирокчиси. Шоҳида автомобилни севади. Техника— жону дили. Шаҳар миқёсида ўтган автомобилни бошқариш ва унга техник хизмат кўрсатиш бўйича мусобақа голиби. Ёш бўлишига қарамай машинани тажрибали ҳайдовчилардек бошқаради. Нияти автомобиль йуллари олийгоҳига кириб ўқиши. Ниятий йулдошинг бўлсин, Шоҳида!

Эгамберди Сатторов мактабга чиққанида математикадан қушиш, айришларни осон ечарди, купайтириш жадвалини эса ёддан биларди. Буларни у мактабга чиқмасдан аввал урганиб олган эди. Шунинг учун у синфда ҳисобдан бир оз қийналаётган ўртоқларига ёрдам ҳам бериб турибди.

СУРАТДА: сирдарёлик тенгдошингиз Эгамберди Сатторов синфдоши Фозила Бакирова билан X. ЗУЛФИКОРОВ олган сурат.

Кабутар қанотидаги мактублар

«ДИЛИМ ОГРИДИ»

«Синфимизда ҳамма қизлар бир-бiri билан қалин ўртоқ, якин дугона булиб юришади. Ҳар гал муаллимларимиз бизга аҳил бўлинглар, деб ўргатишиди. Лекин шундай бўлишига қарамасдан, менинг энг якин дугонам Саодат (исмини узгарти-

риб ёздим) бир куни менга жуда ҳам ёмон гап гапирди. Шундан сўнг ўқитувчимиз муҳокама қилишларига қарамасдан, уҳали ҳануз ҳеч нима бўлмагандек юрибди. Мен уни ҳар гал кўрсам дилим огриди. Менга ёрдам бер, «Тонг юлдузи».

**Бухоро вилояти
Фиждувон туманидаги 3-
мактаб ўқитувчиси
Озодаҳон ХОЛОВА**

ЙЎЛ ТАНИ, ЙЎЛГА ЧИҚСАНГ ДЎСТ ТАНИ

Биз Гулноза, Диловар, Дилноза билан Нодира бир бувининг набираларимиз. Дадаларимиз — ака-укалар.

Кўнғирок

ма ўртоқларимиз ҳам шу кунларда хазонларни су-

ОЗОННИНГ КУШАНДАСИ БЎЛМАСИН ҲАЗОН

Бувижонимизнинг исмлари Дилоромхон. Уларни бутун маҳалла «Дилоромхон чевар» деб ҳурмат қиласди. Бувимиз бизга жуда кўп нарсаларни ўргатадилар. Овқат пиширишдан кирни қандай чайишгача, супургини қандай ушлашдан нинани қандай санчишгача, катталарга салом беришдан укамизни қандай қилиб овутишгача — ҳаммасини эринмай ўргатадилар. Биз, айниқса, бувимлардек машинада гул тикишни ҳавас қиласми. Ҳозир матони гардишга тортиш, чизилган гул нусхасига сув тикиш, нақшлар учун ип танлашни билиб олдик. Бувим айтишларича, буларнинг ҳаммаси ҳаётда кўп керак бўларкан. Ҳаммасидан ҳам ширин овқат пишириш билан уй-жойни озода тутиш қиз боланинг баҳтини очармиш.

Авваллари уйларимизни, ҳовлиларни, кўча дарвозалар олдини кунда бир маҳал супурардик. Мана, бир ойчадан бери у ерларни кунда икки мартадан тозалаяпмиз. Нега десантгиз, куз келиб, дараҳтларнинг тўкилган барглари ҳамма ёқни тез-тез ивирситиб юбораяпти.

«Кузда қулидан супурги тушмаган фақат сиз эмасиз» дейсизми? Туғри, ҳам-

пуриб, ҳамма ёқни ораста қилишга ҳаракат қилишга аммо... Кўпчилик эшитмаганми ёки уларнинг бувижонлари ўргатишни унтишганми — ҳар қалай, баъзилар хазон супуришни билишмас экан. Мана, биз тўкилган япроқларни қандай қилиб йиғиширияпмиз, эшитинг:

Аввал тут, терак, ўрик, олма дараҳтларининг тўкилган япроқларини супургининг учидаги тўплаб, уларни емхонага олиб кириб қуямиз. Нега десантгиз, уларни қишида молқўйларимиз ейди. Тол, чинор, шафтоли кабиларнинг барглари эса аччиқ. Уларни ҳайвонлар емайди. Шунинг учун бу хазонларни бирор ерни кавлаб, ўша жойга кумиб қуямиз. Улар қишида чириб, тупроқقا ўғит бўлади.

Баъзи ўртоқларимиз бизнинг бу ишимииздан кулишади. «Сизларга нима зарил, қайта-қайта супуриб?! Ҳаммасини бир ерга тўплаб, битта гуттурт чақсаларинг кифоя. Бари эрталабгача ёниб, бир ҳонандоз кул бўлади», — дейишади.

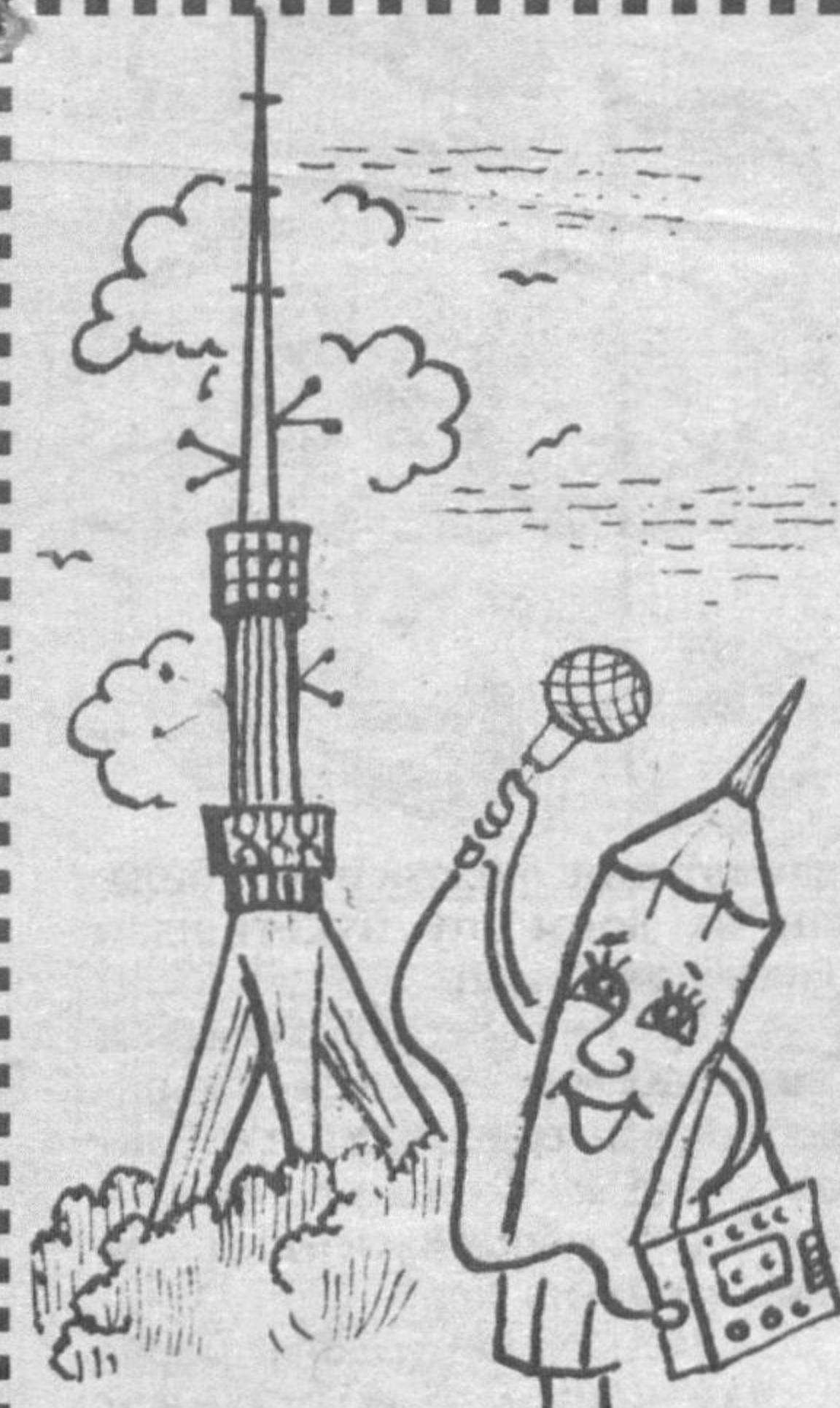
— Йўқ, бу нотўғри иш, — деймиз уларга. — Ахир ёкилган хазон тутуни одамларнинг саломатлигига зарар-ку! Бу тутун ҳатто Еримиз атмосферасини ўраб турган қобик — озон қатламини ҳам уйиб қуяди-ку! Худо асрасин! Аммо шундай булиб қолса, Еринг томи тешилиб, ҳаёт издан чиқади, деб айтганлар бувимлар. Билмасанглар билиб олинглар!

**Дилноза МУСАЖОНОВА,
Тошкент шаҳридаги 243-
мактаб ўқитувчиси**

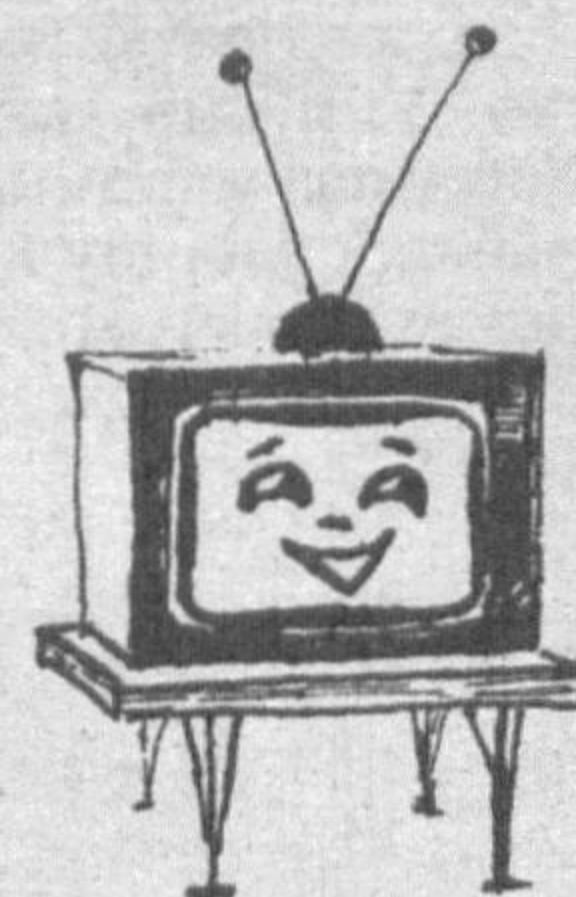

Махлупа РАҲИМОВА

Сураткаш Даврон АҲМАД

Телеолам

ция билан телестудия алохида-алохида бўлган. Телестудияга Мирсолик Мираъзамов директорлик қилган. У киши янги соҳа — телевидение ютуқлари ҳақида ҳам тез-тез мақолалар ёзил, газеталарда маърифий-оммабоп чиқишлилар уюштириб турганлар. Телевидение иш бошлаши билан халқа илк бор матн ўтириб танилган диктор Иқбол Олимжонова ва Юнона Сто-

АЗИЗ БОЛАР! Сиз ўтган галги сухбатимизда телевидение, унинг илк ихтирочилари кимлар эканлигидан хабардор бўлдингиз-а? Бу гун сиз билан телевидениемиздэ тарихига янада чукурроқ кириб боришга ҳаракат қиласиз.

Шундай қилиб, Узбекистонда 1956 йил телевидение илк бор иш бошлаган экан, бу соҳадаги қалдиргочлар кимлар эди, деган савол туғилишибий. Ҳар бир ишнинг бошланмаси қийин кечганидек, у пайтларда ҳам телевидение курсатувларини эфирга чиқариш жараёнй анча мураккаб эди. Бунинг устига, янги соҳа учун мутахассислар топиш муаммо эди.

1956 йилнинг январь ойида Телемарказ директори этиб Марзия Абдуллаева деган аёл тайинланади. (Марзия опа 1939 йили политехника олийгоҳининг электр тармоқлари мұхандиси мутахассислигини эгаллаган биринчи ўзбек аёл эдилар). Уша пайтдан бошлаб Марзия Назруллаевна уз даврининг жуда мураккаб бўлган телевизион дастгоҳларида ишлай оладиган мутахассисларни топиб, ишга таклиф қила бошлаганлар.

У пайтларда радиостан-

ция билан телестудия алохида-алохида бўлган. Телестудияга Мирсолик Мираъзамов директорлик қилган. У киши янги соҳа — телевидение ютуқлари ҳақида ҳам тез-тез мақолалар ёзил, газеталарда маърифий-оммабоп чиқишлилар уюштириб турганлар. Телевидение иш бошлаши билан халқа илк бор матн ўтириб танилган диктор Иқбол Олимжонова ва Юнона Сто-

МЎЖИЗАЛИ ҚУТИ
2-мақола

ляровалар эди. Халқ уларни ҳар гал ҳаяжон билан қарши олар, чунки телевидение курсатувларини одамлар интиқли билан, бир мўжиза каби кутар эдилар. Телевидение дастгоҳларининг бошқарув пультини эса биринчи бўлиб Армугон ота Мұхамедов бошқарганлар. Келинг, шу ўринда бу табаррук отахоннинг хотираларидан бир шингил тинглайлик:

«— Уша йилларда мен Хоразм вилоят театрида ишлар эдим. Янги очилаётган станция Тошкентда — биз яшайдиган маҳалла ўрнига тушган экан. Мен ўзим шу кўчаларда катта бўлганман. Болалигим шу ерда ўтган. Ишдан таътилга чиқиб Тошкентга келсан, телестудия қурилиши бошланиб кетибди! Юқори маҳкамаларга сухбатга чақиришиб, яқин орада Тошкентда телестудия иш бошлашини айтиб, мени унда ишлашга таклиф этишди. Аввалига ҳайрон бўлдим, қўрқдим ҳам. Нега десангиз, телевидение ҳақида ҳали мутлақо тасаввурга ҳам эга эмасдим.

...Шундай қилиб орзиқиб кутилган 1956 йилнинг 5

энди қоронгуликдан чиқиб кетолсам...

— Маъмур, мен сени ҳаммадан ҳам яхши биламан. Сен хурлардан хурсан, поксан... Дунёга келиб нима курдинг. Онант қилган хатога сен мурғак қалб курбон булдинг. Сени улар манқурт тимсолида тарбиялаши. Оиланг — кучча, тарбиячинг — бозор бўлди. Сенга теккан уқ эса — КАРГИШ...

АЗОН товуши эштилди. У сенинг куз ўнгимдан йўқодди. Баданимни секин чимчила бурдим, сезаятим, ерга қарадим. Илар... У босиб кетган излар, қадам излари ой нурида ялтирайди... Демак, у келган...

Гўзал ОТАЖНОВА

ҚИЗ ИЛОН

Бу воқеани бобомдан эшитгандим. Айтишларига қараганди, бобомдан олдин ҳам күп кипшилар бунақа ҳодисотларга гувоҳ булишган экан. Бизнинг Чорзана қишлоғимиздан кейин қадими чуллар бошланиб кетади. Раҳматли Мехмон бобом урушдан олдинги, подшо замонларида савдогар оталарига, яъни Қутли бобомга қушилиб карон билан узоқ-узоқ шаҳарларга борар эканлар. Кунлардан бир куни нима булиди-ю, Мехмон бобом карондан адасиб чулда қолиб кетидилар. «Э, таваккал» деб бир

ёққа юргизар эдилар. Кейинчилик эса секин-аста эски техникалар ўрнини янги, замонавий ихчам аппаратурулар эгаллай бошлади...».

Телемарказда ишлаш учун эса янги-янги мутахассислар керак эди. Шунинг учун халқимизнинг истеъододли фарзандлари танлаб олинниб, ийрик шаҳарларга ўқишига юбориларди. Шундай ёшлар ичидага телемарказнинг биринчи техник-муҳандиси Абдужа-

дастгоҳлар билан алмаштирилди. Шубҳасиз, уларни мұваффақият билан ўзлаштириш учун шаҳримизнинг энг истеъододли, билимдон ёшлари ишга таклиф қилинган. Бундай мұхандистехник ходимлар ичидеги Лола Мұхамедова, Абдужалил Тулаганов каби ходимлар бор.

Энди Абдужалил аканинг уша давр хотираларини тинглайлик:

«— Дириекторимиз Марзия опа жуда жонкуяр раҳбар эдилар. Агар қор ёғудек бўлса, ҳаммамизни телемарказ ҳовлисига — телеминора тагига олиб чиқиб қор куратар эдилар. Уларни тушунчаларича, қор эриб кетса, телеминора таянчлари чукиб, силжиб, телеминора қийшайиб кетар эмиш! Айниқса, кечалари ёмғир ёки қор ёғса, биз смена бошликларига кунгириқ қилиб, телеминорадан тез-тез хабар олиб туринглар деб тайинлар эдилар...».

Буям телевидение соҳасига бўлган эътибор ва масъулиятнинг бир куриниши эди, албатта. Чунки, юқорида эслаганимиз каби, телевидение курсатувларини халқимиз ҳар куни ниҳоятда орзиқиб кутар эди... Узбек телевидениеси илк бор иш бошлаган пайтлар шундай утарди...

Шоира НИЗОМОВА,
Ўзбекистон
телевидениеси
катта мұхбири

КУНЛАРДАН БИР КУНИ

узлари ўйланиб бир томонни мулжал қилиб йўлга тушибилар. Бир вақт чўлнинг қоқ ўртасига келганда қўлларидаги ўтириб келаётган тасбехлари ерга тушиб кетибди. Шундай эглиб тасбехларини олиб ердан бошларини кутарсалар, қаршилирида бир қиз у кишига қараб, жилмайиб турганмиши. Шундай қиз эмишни, сочлари азбаройи узунлигидан ерга тегиб, илондай судралиб турганмиши, қоплари, кузлари, киприкларининг қоралиги баҳмални эслатади, узи эса сутга чайиландай оппоқмиш. Бобомга қараб тинимиз супер кулармиши. Шунда бобом раҳматли ҳайрон қолибдилар. Ахир бу беопен чул бўлса, қуш учса қаноти, одам юрса оёғи қўйса, ҳалигина срдаям, кукдам хеч ким йўқ эдику. Е Парвардиғор, бу не каромат, астогфурулло-ю-азийм, бу сирдан ўзинг огоҳ қиз, эй яратган эгам, деб тинимиз салима қайтара бошлабилар. Шунда ҳалиги парилардай гузал қиз бобомга шу қадар дарғазаблик билан тикилибди, нигоҳларининг қажрига чидомлай бобом бечора титраб кетидилар, барибир қалима қайтара верибидилар. Бирдан ҳалиги қиз қандай пайдо бўлган бўлса, шундай ном-нишонсиз гойиб булиди. Фақаттинга бобомнинг эъти-

бор қилиб кузатгандар: кумда судралгансимон излар қолибди холос. Бобом эсон-омон уйга етиб келиб, бу воқеани оталарига айтган эканлар. Катта бобом раҳматли: «Халим худога деганинг бор экан углим, у сен курганинг — қиз илон булади, кимсасиз саҳраларда илонлар 40 йил яшаса, аждархонга айланади, ёки ана шунақа илон пари, яны илон қизга айланади. Улар одамзодни кузи билан имлаб улдидари. Сени асрар қолган нарса эса бутун иймонинг, тақводорлигинг ва қайтарган қалималарингдир, болам. Шунинг учун ҳеч қачон калимасиз юрмагин, дуосиз қолмагин. Жамийки балолардан бошинг омон чиқади», — деб тайинлабилар. Шуншу бобом бизга ҳам тинимиз суюва калималарни ургатардилар ва дуосиз, калимасиз ҳеч ёққа чикманглар, деб қаттиқ тайинлардилар. Ана шунақа, азиз тенгдошлар. Сизлар ҳам албатта калима қайтариб юринглар, турли хил бало-қазолардан омонда буласизлар.

Зайнабхон МЕХМОНОВА,
Бухоро вилояти
Жондор туманинадаги
20-ўрта мактаб ўкувчиси

**Бонг урамиз!
ОБУНА КИМГА
КЕРАК?**

Бу жайдари саволга обуна энг аввало уша нашрда ишлайдигандар учун керак, — деб истехдо қиласидан ақлили биланғонлар адашадилар. Болалар газетаси обунаси энг аввало маънавият учун қайтураётган зиёлиларга керак! Аммо... кеча олган маълумотимизга кура, жон бошига зиёлиси энг кўп бўлган пойтахти азимда газетага атиги икки үқувчи обуна булиди. Навоий вилояти бўйича обуна умуман йўқ. Қорақалпогистон Республикасида 23, Хоразмда 15, Қашқадарёда 51, Сурхондера 80, Тошкент вилоятида 28, Сирдарёда 63... Туғри, Наманган, Фарғона, Андижонда ишга сал киришилган. Аммо вақт кетмоқда. Мавсум утмоқда. Қолаверса, газета — давлатники. Уни аввало бино қиласидан ҳам, куллайдиган ҳам давлат экан, давлатапкайларидан болалар — келажагимиз деб фаолият курасатайдилар шоцилини! Келажак билимдөн авлод бўлиши учун ўз напри, алифбо газетаси — «Тонг ўлдузи»ни ўқиши керак. Бунга имконият яратиш — СИЗЛАРДАН!

